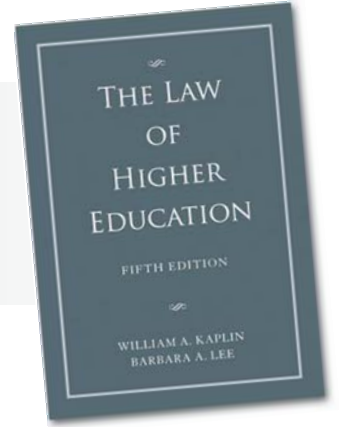

The Law of Higher Education A Comprehensive Guide to Legal Implications of Administrative Decision Making

Yazarlar: William A. Kaplin ve Barbara A. Lee

Yayınevi: Jossey-Bass, A Wiley Imprint, San Francisco, CA

Basım yılı: 5. baskı, 2013

Sayfa sayısı: 2128 s.; 2 cilt

ISBN: 978-1-118-03201-5

Günümüzde yükseköğretim kurumlarını yönetmek, yöneticiler ve diğer personel açısından çok sayıda sorunsal ile baş etme gereğini doğurmaktadır. Çoğu zaman yüzleşilmekte olan sorunlar kurumsal politikalarla ilgili olmaktadır. Ancak yönetsel süreçlerde, hukuki problemlerin ağırlığı da ivmelenerek artmaktadır.

William A. Kaplin ve Barbara A. Lee'nin incelikli araştırmalarının bir ürünü olan *The Law of Higher Education* adlı eser, üniversite avukatları, memurları, yöneticileri ve mütevellî heyetleri başta olmak üzere tüm yükseköğretim paydaşları için hazırlanmış bir hukuki kaynak niteliğindedir. Kitap, kamu veya vakıf üniversitelerinin karşılaşılabileceği çok çeşitli hukuki problemlere yönelik temel bilgiler, derinlikli analizler ve pratik önermeler içermektedir. Bunun yanı sıra, kitapta konuyla ilgili daha derinlikli bilgiler edinmek isteyen okurlar için de kaynak ve karar örneklerine yer verilmektedir. Kitaptaki tartışmalar, daha çok yargı kararları, anayasal yorumlar, idari düzenlemeler ve ilgili işlemler üzerinden yapılmaktadır. Bununla birlikte, konuyla ilgili kitaplar, makaleler, araştırma raporları, internet siteleri ve diğer teorik ve ampirik kaynaklara da başvurulmaktadır. İki bin yüz yirmi sekiz sayfa olan bu eserde işlenecek konular belirlenirken, sorunların yükseköğretim politikaları ve hukuki risk yönetimi bakımından önemi, güncelliği (veya zamandan bağımsızlığı) ve işlevselliği ölçüt olarak ele alınmıştır.

Kitabın yazarlarından William A. Kaplin, Amerika Birleşik Devletlerinde birçok hukuk fakültesinde öğretim üyeliği yapmış bir hukuk profesörüdür. Kaplin, bu üniversitelerde öğretim üyeliğinin yanı sıra hukuki danışmanlık görevleri de üstlenmiştir. Bu alanda birçok esere imza atmış olan Kaplin,

halen *Journal of College and University Law* dergisinin editörlüğünü yapmaktadır. Diğer yazar Barbara A. Lee ise insan kaynakları yönetimi profesörü olup, birçok üniversite ve özel firmada danışmanlık görevleri üstlenmiştir.

Kitabın hukukçu olmayan yöneticiler tarafından da aynı düzeyde anlaşılabilmesi ve kullanışlı olabilmesi açısından olabildiğince hukuk jargonundan uzak durulmaya çalışılmıştır. Metinde bunu imkansız kılan durumlarda da hukuki terim ve kurumlar ayrıca açıklanmıştır. Metin içinde yer verilen dipnotlar, özellikle daha ayrıntılı teknik bilgi, analiz ve araştırma kaynaklarının belirtilmesi amacıyla kullanılmıştır.

Bu eser, bir yandan hukuki gelişmeleri ve yönelimleri konu edinirken, bir yandan da bunların akademik kurumlar açısından uygulamalarını analiz etmektedir. Bu analizler, genellikle belirli hukuki düzenlemelerin akademik pratikler ve değerlerle nasıl çatıştığı veya onları nasıl desteklediği sorusu üzerinden ilerlemektedir. Yükseköğretim hukuku ve yükseköğretim politikaları arasındaki gerilim veya uyum düzeylerinin incelenmesini, bu alanda yapılabilecek hukuki değişikliklerin ve yeniliklerin neler olabileceği sorusunu yanıtlamaya yönelik çabalar takip etmektedir.

The Law of Higher Education on altı ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm diğer alt bölümlerde işlenen konular için bir çerçeve çizerken bir yandan da müstakbel hukuki gelişme önerileri bakımından yazarların genel perspektifinin tanıtılmasına hizmet etmektedir. İkinci bölüm ise, hukuki güvenlik, önleyici hukuk, dava süreçleri ve alternatif uyuşmazlık çözümleri başta olmak üzere kitapta işlenecek başlıca hukuki kavramların açıklanmasına ayrılmıştır.

Üçüncü bölümden on birinci bölüme kadar daha çok, kampüs topluluğunun çeşitli paydaşları ile olan iç ilişkilerinde hukuki kavram ve meselelerin rolü problematize edilmektedir. Buna bağlı biçimde, yöneticilerin, akademisyenlerin, mütevellilerin ve öğrencilerin rollerinin belirlenmesinde hukukun etkisi tartışma konusu yapılmaktadır.

On iki, on üç ve on dördüncü bölümler yükseköğretim kurumlarının federatif idare, yerel idareler ve federal devlet ile olan ilişkileri başta olmak üzere kurumsal dış ilişkilerini ele almaktadır. Bu bölümler aynı zamanda, daha önceki bölümlerde ele alınmış olan iç ilişkileri dikey olarak kesmekte olan devlet iktidarının etkisinin tartışıldığı bölümlerdir. Böylece yükseköğretim kurumlarının devlet ile olan ilişkisinden kaynaklanan sorunlar ve bu sorunların iç ilişkilere yansıması da ele alınmış olmaktadır.

Kitabın on beş ve on altıncı bölümlerinde ise, yükseköğretim kurumunun dış ilişkileri ele alınmaktadır. Ancak bu bölümlerde daha çok yükseköğretim kurumları ile özel sektör arasındaki ilişkiler masaya yatırılmıştır. On beşinci bölümde çeşitli tür ve düzeyde eğitim kurumları ile yükseköğretim kurumu arasında var olan veya olabilecek ilişkiler ele alınmaktadır. On altıncı bölümde ise yükseköğretim kurumlarının özel teşebbüs ve sanayi kuruluşları ile kurduğu ilişkiler incelenmektedir.

Okuyucunun araştırmasını derinleştirmesine imkan sağlayacak biçimde kitaptaki her bölüm seçilmiş bir bibliyografya

ile tamamlanmaktadır. Böylece yazarların, bu listelerde yer alan kitap, makale, rapor ve diğer kaynakları okumak ve bölümde yer alan tartışmaları genişletmek yönünde okurları cesaretlendirme gayreti içinde oldukları görülmektedir. Bu bakımdan kitabın temel amacının, yükseköğretimde hukukun rolü ile ilgili tartışmalar bakımından bir el kitabı teşkil etmek olduğu da söylenebilir. Hukukçular ve akademisyenlerin birbirlerini daha iyi anlamalarını sağlamak ve yöneticiler ile hukuki danışmanlar arasında etkili bir iletişim temeli kurmak da bu temel amaca dahil görünmektedir.

Üniversitede hukukun etkisini ortadan kaldırmak veya bu etkiyi marjinalize etmek bu kitapta takip edilen hedeflerden biri değildir. Yazarlar, hukukun kampüste olduğunu ve bir şekilde hep orada olacağını kabul etmektedirler. Onların hedefi, hukuksal çerçevenin, yükseköğretim yönetimini daha da karmaşıklaştıran kesif bir sis olmaksızın, yol gösterici bir kılavuz olmasını sağlamaktır. Böylece yazarlara göre, hukuk ve akademi birbirleri ile uyum içerisinde olacak ve birbirleri için karşılıklı değer üretme imkânı bulacaklardır.

Prof. Dr. Muharrem Kılıç

*Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi,
Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi Anabilim Dalı, Antalya
muharremkiloc@akdeniz.edu.tr*